

om den højtærede Minister vilde lade den omtalte Undersøgelse finde Sted.

Jeg maa maaske med det samme komme med en anden Henstilling til Kirke- og Undervisningsministeren. I Anledning af Skolelovens Gennemførelse er der fra Kultusministeriet udsendt forskellige Cirkulærer til Skoledirektionerne med forskellige baade Ordre og gode Raad fra Ministeriet. Et saadant Cirkulære, der omhandler Købstadskoleundervisningens Ordning efter den nye Skolelov, bringer i sin § 3, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse, følgende Bestemmelse: „Med Hensyn til Ansættelse af Lærerkrafterne skal bemærkes, at de almindelige Regler for fast Ansættelse (Lovens §§ 16 og 17), bortset fra Forordningen om fire Aars Virksomhed i Skolens Tjeneste (§ 17, 2det Stykke), ogsaa bør komme til Anvendelse ved Ansættelsen af Timelærere og Timelærerinder“. Jeg skønner ikke, at denne Bestemmelse, som her er truffen af det højtærede Kultusministerium, har Hjemmel i Skoleloven. Det er en ret indgribende Forandring i det bestaaende, som her søges indført ved denne Artikel III. Medens de vedkommende Kommunalbestyrelser hidtil have antaget Timelærerne og atter afskediget dem med 3 Maaneders Varsel, skulle Timelærerne nu efter den Bestemmelse, som Kultusministeriet har udsendt, fremtidig kaldes af den kaldende Myndighed, af Skoledirektionen. Det er en meget betydelig Forandring, og den gaar stik imod, hvad der ellers gik gennem vore Forhandlinger angaaende Skoleloven, nemlig, at de kommunale Myndigheders Ret ikke maatte forrykkes. Dernæst gør denne Bestemmelse endnu en meget stor Forandring i det bestaaende. Man har ikke tidligere tænkt paa, naar man antog en Lærer i Gymnastik eller en Lærerinde i Haandgerning, at der da skulde være Tale om, at den vedkommende skulde have Lærer- eller Lærerindeeksamen. Kultusministeriet kræver det imidlertid her, idet det siger, at de almindelige Regler efter Lovens §§ 16 og 17 skulde være gældende. § 16 omhandler Kaldelsen gennem Skoledirektionen, og § 17 de Kvalifikationer, som den kaldede skal have. Alene ved at læse Begyndelsesordene af de to Paragraffer, forbares man over, at det virkelig skulde være Lovens Mening, at de deri indeholdte Bestemmelser skulde gælde ogsaa for Timelærere og Timelærerinder. § 16 begynder saaledes: „Naar et Lærerembede, der ikke besættes af Kongen, eller et Lærerindeembede bliver

ledigt“, men der er ikke noget Lærerembede ledigt, fordi en Kommune skal have læst et overskridende Antal Timer af en Timelærer, fordi der ikke endnu er et tilstrækkeligt Antal Timer til at oprette et nyt Lærerembede, eller naar den skal have undervist saa og saa mange Timer i Svømning eller i Gymnastik. § 17 begynder: „For at kunne opnaa fast Ansættelse“; men ved at antage en Timelærer, er der jo ikke Spørgsmaal om fast Ansættelse. Nu kan det ganske vist siges, at noget er Timelærernes Stilling forandret ved den ny Skolelov, idet der bestemmes, at under visse Forhold kan Arbejdet som Timelærer ved en Skole skaffe Anciennitet med Hensyn til Lønningstillæg fra Staten; men derom hedder det i Loven, at det gælder kun den Timelærer, der underviser i de almindelige Skolefag og har undervist det for fast ansatte Lærere eller Lærerinder gældende Timetal. Der er her altsaa kun Tale om de Timelærere, der læse de almindelige Skolefag og det samme Antal Timer, 36, som kræves af de fast ansatte Lærere, og slet ikke de Timelærere i de specielle Fag, som man har Brug for. Jeg tillader mig at forudsætte, at det maaske ikke har været Kultusministeriets Mening at fare saa haardt frem, som det her har skrevet, at enhver Timelærer fremtidig skal have Skolelærer-eksamen og skal ansættes gennem Skoledirektionen. Jeg tør maaske forudsætte, at de Skoleplaner, som indsendes fra Byraadene til Stadfæstelse, og i hvilke man ikke har taget Hensyn dertil, altsaa ikke har villet opgive den Ret, som Kommunalbestyrelserne hidtil have haft til at antage afskedigede Timelærere, og til at antage dem efter Dygtighed i det vedkommende specielle Fag, og uden at forlange, at de skal have Skolelærer-eksamen, ogsaa ville blive stadfæstede af Kultusministeriet, trods dets Cirkulære.

Endelig har jeg en lille Henstilling til den højtærede Finansminister. Der er paa Finanslovsforslaget stillet Forslag om Forøgelse af Tilskuddet til Afholdsforeningerne; det er omtalt af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier). Det høje Ting har altid stillet sig meget imødekommende over for Tilskuddene til Afholdsforeningerne og har sikkert ogsaa haft Ret deri. Derimod synes det, at vi maaske have været lidt for hurtige til at optage Statstilskud til en ny Institution til Afholdssagens Fremme, nemlig til de saakaldte Redningshjem. Det viser sig nemlig, at et af dem, hvortil der blev bevilget